Raad van de Europese Unie

Brussel, 20 november 2026
(OR. en)

16218/26

CCG 37

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	20 november 2026
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2026) 626 final
Betreft:	JAARLIJKSE EVALUATIE DOOR DE COMMISSIE van de jaarlijkse activiteitenverslagen van de lidstaten inzake exportkredieten in de zin van Verordening (EU) nr. 1233/2011

De delegaties vinden hierbij document COM(2026) 626 final.

Bijlage: COM(2026) 626 final

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 20.11.2026
COM(2026) 626 final

JAARLIJKSE EVALUATIE DOOR DE COMMISSIE

van de jaarlijkse activiteitenverslagen van de lidstaten inzake exportkredieten in de zin van Verordening (EU) nr. 1233/2011

1. Inleiding:

Deze jaarlijkse evaluatie voor het jaar 2025 van door de overheid gesteunde exportkredietactiviteiten wordt opgemaakt overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1233/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende de toepassing van bepaalde richtsnoeren op het gebied van door de overheid gesteunde exportkredieten. Zij heeft betrekking op door de overheid gesteunde exportkredietactiviteiten die door de exportkredietinstellingen (ECA's, export credit agencies) van de lidstaten worden verricht, en is gebaseerd op de informatie die de lidstaten hebben verstrekt in de jaarlijkse activiteitenverslagen die zij de Commissie ter beschikking stellen, eveneens overeenkomstig de verordening. De verslagen worden opgesteld volgens een gestandaardiseerd model (ook wel "checklistmodel" genoemd) dat met de lidstaten is overeengekomen en in de loop der tijd is herzien en uitgebreid. Het huidige model wordt sinds 2023 gebruikt en bevat aanvullende details, met name een klimaatgerichte evaluatie per sector van door de overheid gesteunde exportkredietactiviteiten, alsook een meer geharmoniseerde financiële verslaglegging.

2. Jaarlijkse activiteitenverslagen ontvangen voor het kalenderjaar 2025:

Eenentwintig lidstaten konden in 2025 door de overheid gesteunde exportkredieten verstrekken binnen het toepassingsgebied van de regeling inzake door de overheid gesteunde exportkredieten ("de regeling"): België, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, Kroatië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië en Zweden. Deze hebben allemaal een jaarlijks activiteitenverslag voor het jaar 2025 ingediend.

De overige lidstaten — Bulgarije, Cyprus, Ierland, Letland, Litouwen en Malta — hebben bevestigd dat zij niet beschikken over een agentschap dat door de overheid gesteunde exportkredieten kan verstrekken.

3. Analyse van de jaarlijkse activiteitenverslagen:

(a) Algemene informatie:

In 2025 verstrekten alle lidstaten met ten minste één ECA, met uitzondering van Griekenland (waarvan de ECA geen financiële steun verleent binnen het toepassingsgebied van de regeling) zuivere dekking, d.w.z. exportkredieten in de vorm van garanties en/of verzekeringsproducten. Dertien van die lidstaten (België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Hongarije, Italië, Kroatië, Polen, Slowakije, Spanje, Tsjechië en Zweden) verleenden tevens financieringssteun van de overheid, d.w.z. directe financiering, herfinanciering van commerciële leningen voor exporttransacties of rentesubsidie. Een klein aantal lidstaten (Denemarken, Frankrijk, Hongarije, Oostenrijk, Polen en Spanje) meldt gebonden hulp, een vorm van exportkredieten met een concessioneel element, geregeld in het kader van de OESO-regeling, aan te bieden.

De regeling en de drie OESO-aanbevelingen inzake beginselen voor goed bestuur[1] zorgen voor harmonisatie van de praktijken in de OESO-lidstaten en binnen de EU. Binnen dit kader maken regeringen echter hun eigen beleid. De meeste ECA's kennen naast de OESO-

[1] Aanbeveling inzake gemeenschappelijke benaderingen voor door de overheid gesteunde exportkredieten en passende zorgvuldigheid op milieu- en sociaal gebied; aanbeveling inzake duurzame kredietverleningspraktijken en door de overheid gesteunde exportkredieten; aanbeveling inzake omkoping en door de overheid gesteunde exportkredieten.

richtsnoeren aanvullende regels, zoals voor nationale en lokale inhoud, en hanteren strengere normen, onder meer om rekening te houden met hun eigen nationale beleid en internationale verbintenissen, zoals de Equator Principles (een kader voor risicobeheer voor financiële instellingen om milieu- en sociale risico's te onderscheiden, te beoordelen en te beheren bij de financiering van projecten die verbonden zijn aan de Internationale Financieringsmaatschappij van de Wereldbankgroep). Sommige ECA's kiezen ervoor om voor bepaalde sectoren of bepaalde doelstellingen programma's op maat aan te bieden. Dit kan een weerspiegeling zijn van de specifieke kenmerken van afzonderlijke sectorovereenkomsten in de regeling, medeverzekeringsstructuren, of strategische richtsnoeren.

De organisatiestructuur van ECA's en het beleid met betrekking tot steunverlening verschillen van lidstaat tot lidstaat. In de verschillende lidstaten worden door de overheid gesteunde exportkredieten beheerd door in totaal 27 organen. Daarbij gaat het ofwel om overheidsagentschappen, ofwel om particuliere ondernemingen die handelen uit hoofde van een overheidsmandaat en die onder overheidstoezicht staan. Deze organen zijn opgenomen in bijlage I. Lidstaten die zowel dekking als financiering verstrekken, hebben doorgaans een afzonderlijke, specifieke instelling die zich met het laatstgenoemde aspect bezighoudt. In 2025 meldde Tsjechië een verandering in de eigendom van de Tsjechische Exportbank (CEB), die in januari 2026 van kracht werd. De bank is nu volledig eigendom van de Tsjechische Republiek via haar Nationale Ontwikkelingsbank.

(b) Omvang van de overheidssteun:

De jaarlijkse activiteitenverslagen bevatten relevante financiële informatie over overheidssteun die door ECA's is verleend, in overeenstemming met de respectieve nationale wettelijke kaders en de nationale organisatiestructuur van de lidstaten. De Commissie heeft geen opmerkingen ten aanzien van de financiële aspecten van de jaarlijkse activiteitenverslagen voor 2025.

Voor overheidssteun in de vorm van zuivere dekking, zoals gedefinieerd in artikel 5, punt a), punt 1, van de regeling, bevat de onderstaande tabel de geaggregeerde nominale risicoblootstelling per 31 december 2025 voor de grootste aanbieders in de EU:

Tabel 1. Totale portefeuilles van overheidssteun van de EU en de lidstaten in de vorm van zuivere dekking in 2025 (miljoen EUR)
Grootste bijdragers in de EU, gerangschikt op basis van geaggregeerde nominale risicoblootstelling

Totale blootstelling voor zuivere dekking in de EU	*394 313,44*
Italië	103 985,1
Duitsland	96 600,6
Frankrijk	81 734
Zweden	22 770
Nederland	22 239

Voor financieringssteun van de overheid, zoals gedefinieerd in artikel 5, punt a), punt 2, van de regeling, bevat de onderstaande tabel de gerapporteerde nominale waarde van de door de overheid gesteunde leningenportefeuille per 31 december 2025 voor de grootste verstrekkers in de EU:

Tabel 2. Totale portefeuilles van overheidssteun van de EU en de lidstaten in de vorm van financieringssteun van de overheid in 2025 (miljoen EUR)
Grootste bijdragers in de EU volgens de nominale waarde van de door de overheid gesteunde

leningenportefeuille	
Totale leningenportefeuille in de EU	*95 726,48*
Italië	44 565
Frankrijk	16 245
Duitsland	13 019
Finland	6 349
Spanje	5 835

Het is nuttig op te merken dat de cumulatie van de cijfers in de tabellen 1 en 2 geen nauwkeurig beeld geeft van de totale waarde van de verleende steun voor exporttransacties, aangezien een lidstaat dezelfde uitvoertransactie kan ondersteunen met zowel rechtstreekse financiering als zuivere dekking. Bovendien wordt in deze tabellen alleen rekening gehouden met financiële producten die onder het toepassingsgebied van de regeling vallen, met uitsluiting van andere potentiële financiële producten die door ECA's worden aangeboden, zoals kortlopende exportkredieten of overheidssteun voor de uitvoer van militaire uitrusting en landbouwgrondstoffen.

Om de stroom van overheidssteun weer te geven, heeft de onderstaande tabel betrekking op de waarde van de transacties die in het kader van de regeling in het kalenderjaar 2025 werden ondersteund door nieuwe toezeggingen op het gebied van exportkrediet, voor de grootste verstrekkers in de EU:

Tabel 3. Nieuwe toezeggingen van EU-lidstaten die in 2025 bij de OESO zijn aangemeld (miljoen EUR)
Grootste EU-contribuanten van OESO-exportkredieten

	Totaal aantal exportkrediettransacties	Totale kredietwaarde van met exportkrediet ondersteunde projecten
Totaal van aangemelde nieuwe toezeggingen in de EU	*1 546*	*64 124,3*
Frankrijk	163	28 637
Italië	437	15 685,6
Duitsland	190	4 600
Finland	15	4 128,7
Zweden	277	2 820

(c) Inachtneming van de klimaatdoelstellingen:

Op 15 maart 2022 zijn in de conclusies van de Raad van de Europese Unie over exportkredieten[2] de contouren geschetst van een "EU-klimaatpact voor exportfinanciering", dat een aantal toezeggingen bevatte. Zo hebben de lidstaten te kennen gegeven "bereid [te] zijn hun jaarlijkse verslaglegging aan de Commissie" in het kader van deze jaarlijkse evaluatie "uit te breiden met een klimaatgerichte evaluatie van hun door de overheid

[2] Conclusies van de Raad van 15 maart 2022 over exportkredieten.

gesteunde exportkredietactiviteiten, per sector", hetgeen sinds 2023 geschiedde. Een ander element was de toezegging in dezelfde conclusies dat de lidstaten tegen eind 2023 "in hun nationale beleid hun eigen wetenschappelijk onderbouwde termijnen [vaststellen] voor de beëindiging van door de overheid gesteunde exportkredieten voor projecten in de fossiele-energiesector, tenzij in beperkte en duidelijk omschreven omstandigheden die verenigbaar zijn met een opwarmingslimiet van 1,5°C en met de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs".

In hun jaarlijkse activiteitenverslagen meldden 16 lidstaten (België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Hongarije, Italië, Kroatië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje en Zweden) dat zij een dergelijk beleid hadden gepubliceerd. De overige lidstaten hebben verklaard dat zij geen mandaat hebben, geen specifiek beleid inzake exportkredieten voeren of geen door de overheid gesteunde exportkredieten verstrekken.

Wat de kolensector betreft, is steun voor projecten in verband met kolengestookte elektriciteitscentrales zonder emissiereductie krachtens de regeling sinds 2021 verboden, met uitzondering van projecten in het kader waarvan de verontreiniging verminderd wordt of CO_2-emissiereductiesystemen geïnstalleerd worden, voor zover dit niet leidt tot een verlenging van de nuttige levensduur van de installatie, noch tot een capaciteitsverhoging. In hun klimaatgerelateerde beleid hebben de meeste lidstaten een strenger beleid voor de uitfasering van steenkool ingevoerd dan het verbod van de regeling, met inbegrip van een verbod op financiering doorheen de hele waardeketen. In 2025 hebben de ECA's geen transacties gerapporteerd voor projecten in verband met de kolenenergiesector (waaronder exploratie, productie, vervoer, opslag in verband met distributie-infrastructuur, raffinage, distributie en elektriciteitsopwekking).

Wat de oliesector betreft, hebben de 15 lidstaten verschillende termijnen vastgesteld voor het beëindigen van de steun. Tien lidstaten hebben toegezegd deze projecten niet langer te steunen (België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Spanje en Zweden). De overige lidstaten bleven de mogelijkheid behouden om dergelijke transacties te financieren, met een einddatum tussen nu en 2030. Sommige ECA's (België, Duitsland, Finland, Italië, Luxemburg, Nederland en Zweden) behouden echter de mogelijkheid om steun te verlenen onder beperkte omstandigheden die in overeenstemming zijn met een opwarmingslimiet van 1,5 °C en de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs.

In de gassector hebben dezelfde tien lidstaten duidelijke toezeggingen gedaan om de financiering van projecten voor energiecentrales en de waardeketen stop te zetten. Net zoals in de oliesector behouden sommige ECA's (België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Zweden) echter de mogelijkheid om steun te verlenen in beperkte omstandigheden, zoals bij verminderde elektriciteitsopwekking, voor de ontwikkeling van de armste landen of waar aardgas deel uitmaakt van een overgangsoplossing, in lijn met het streven om de opwarming van de aarde tot 1,5 °C te beperken. Sommigen specificeren dat de nationaal bepaalde bijdrage van het ontvangende land geen criterium mag zijn, aangezien de consistentie met het traject van 1,5 °C door de ECA wordt beoordeeld. De overige lidstaten behouden, net als voor olie, de mogelijkheid om dergelijke transacties te financieren, met een einddatum tussen nu en 2030, hoewel geen van deze lidstaten in 2025 enige gasgerelateerde transacties in deze sectoren heeft gemeld.

In de praktijk hebben vier ECA's in 2025 elf door exportkredieten ondersteunde transacties in de olie- en gassector aangemeld, met een totale kredietwaarde van 1 868,65 miljoen EUR:

Verstrekkende lidstaat	Waarde transactie	Soort project
Italië	1 238,1 miljoen euro	Gasproject voor elektriciteitsopwekking
Italië	440 miljoen euro	Upstreamgasproject
Duitsland	164,25 miljoen euro	Gasproject voor elektriciteitsopwekking
Duitsland	2,5 miljoen euro	Downstreamolieënergieproject
Nederland (vier projecten)	19,1 miljoen euro	Upstreamolieproject
Frankrijk (2 projecten)	4 miljoen euro	Olieprojecten voor elektriciteitsopwekking
Nederland	0,7 miljoen euro	Midstreamolieproject

Italië rechtvaardigde zijn steun op grond van het feit dat er ten tijde van de goedkeuring geen verbod op de specifieke activiteit bestond, waarbij zijn klimaatbeleid dergelijke steun tot eind 2025 toestond. Duitsland heeft zijn steun verleend en de verenigbaarheid en naleving van zijn klimaatverbintenissen gewaarborgd, met name het 1,5 °C-traject. Frankrijk heeft aangegeven dat deze steun ook in overeenstemming is met de beperkte en duidelijk omschreven omstandigheden waaronder steun kan worden verleend voor transacties in verband met fossiele brandstoffen, en met name dat de transacties ervoor zorgen dat de energiecentrale in een veilige en operationele toestand blijft en dat ze de netstabiliteit van het land ondersteunen. Tot slot waren de Nederlandse projecten gerechtvaardigd op grond van hun uitzondering voor specifieke vaartuigen en voertuigen voor ondersteunende diensten voor bestaande fossiele infrastructuur.

Voor alle transacties merkten de rapporterende lidstaten op dat zij een klimaatzorgvuldigheidsprocedure hebben uitgevoerd die vergelijkbaar is met die welke zij gebruikten voor andere sociale en milieueffecten.

Naast deze beperkingen voor de fossiele-energiesector hebben de ECA's stimuleringsprogramma's voor klimaatvriendelijke transacties vastgesteld, naast de langere maximale kredietermijnen die zijn toegestaan op grond van de sectorovereenkomst inzake klimaatverandering van de regeling. Sommige ECA's bieden bijvoorbeeld flexibelere nationale inhoudsregels, zoals een groter maximaal leningbedrag, een grotere dekkingsratio, een minimumpremietarief dat standaard wordt toegepast of terugbetaling van studiekosten voor klimaatvriendelijke transacties.

In detail zijn in 2025 door negen verschillende landen 66 projecten gefinancierd in de sectoren mitigatie van en aanpassing aan de klimaatverandering, zoals gedefinieerd in de sectorovereenkomst inzake klimaatverandering, voor een totaalbedrag van 9 367,71 miljoen EUR (vijf keer meer dan de kredietwaarde die is toegekend voor projecten in verband met fossiele brandstoffen). De meeste van die projecten hadden betrekking op hernieuwbare energie (44 transacties met een kredietwaarde van 5 671 miljoen EUR).

(d) Behandeling van andere milieurisico's:

De aanbeveling van de OESO over de gemeenschappelijke benaderingen inzake door de overheid gesteunde exportkredieten en zorgvuldigheid op sociaal en milieugebied bevat gemeenschappelijke beginselen voor het betrachten van passende zorgvuldigheid op sociaal en milieugebied. Alle lidstaten houden zich aan de aanbeveling, op grond waarvan zij de potentiële effecten en risico's in verband met aanvragen voor overheidssteun in kaart kunnen brengen en kunnen aanpakken. Deze aanbeveling steunt op gevestigde normen zoals de prestatienormen op sociaal en milieugebied van de Internationale Financieringsmaatschappij, de richtsnoeren van de Wereldbankgroep op het gebied van milieu, gezondheid en veiligheid, het veiligheidsbeleid van de Wereldbank en de sociale en milieunormen van de Wereldbank. De aanbeveling heeft betrekking op belangrijke milieukwesties, zoals luchtemissies, met inbegrip van broeikasgasemissies, hulpbronnenefficiëntie, afvalbeheer, lawaai en trillingen, beheer van gevaarlijke materialen, effecten op ecosystemen, bescherming van biodiversiteit, en het omvangrijke gebruik van natuurlijke hulpbronnen. Zij bevat ook eisen inzake paraatheid en reactie op noodsituaties, zodat de projectverantwoordelijken op een passende manier kunnen reageren op ongevallen en noodsituaties om milieueffecten te voorkomen en te beperken.

Het beleid inzake passende zorgvuldigheid en de risicobeoordelingsprocedures van ECA's zijn voornamelijk gebaseerd op de aanbeveling, ook al speelt deze een niet-exclusieve rol en wordt het beleid daarnaast ook gebaseerd op andere normen en het EU-acquis. Alle lidstaten die door de overheid gesteunde exportkredieten verstrekken, rapporteren dat zij voldoen aan de milieudimensie van de aanbeveling en dat zij die dimensie hebben geïntegreerd in hun systemen voor passende zorgvuldigheid en risicobeheer en in hun besluitvormingsprocessen. Procedures voor controle vooraf zijn afhankelijk van het type, de omvang en de categorie van een bepaalde aanvraag voor door de overheid gesteunde exportkredieten. De risico's worden geïdentificeerd, ingedeeld en geëvalueerd en kunnen gevolgen hebben voor de subsidiabiliteit van de steun. Alle ECA's in de EU hebben bevestigd dat zij alle aanvragen voor door de overheid gesteunde exportkredieten hebben doorgelicht om na te gaan of een milieuanalyse moet worden uitgevoerd.

Op grond van de aanbeveling moeten de ECA's die aanvragen, afhankelijk van de mogelijke negatieve milieueffecten, indelen in drie risicocategorieën: hoog (categorie A), middelhoog (categorie B) of laag (categorie C). Veel lidstaten melden dat zij de aanbeveling ruimer toepassen dan het toepassingsgebied ervan. Daaronder valt het indelen van alle transacties, met inbegrip van transacties waarin het door hen ondersteunde aandeel minder dan 10 miljoen SDR bedraagt, die in beginsel niet in de doorlichtingsfase zouden worden opgenomen. De lidstaten melden dat overeenkomstig artikel 18 van de aanbeveling een beoordeling van de sociale en milieu-effecten (ESIA, Environmental and Social Impact Assessment) is uitgevoerd voor alle aanvragen voor categorie A waarvoor een ECA een definitieve toezegging heeft gedaan. Voor aanvragen voor categorie B melden de lidstaten dat aanvragers altijd voldoende informatie over de relevante milieueffecten van het project hebben verstrekt overeenkomstig artikel 19 van de aanbeveling. Alvorens een besluit te nemen om steun te verlenen aan projecten van categorie A of B, hebben alle ECA's die dergelijke projecten hebben

gefinancierd, gemeld dat zij altijd de uit de screening en evaluatie van de transacties voortvloeiende informatie hebben geëvalueerd, door middel van een verslag over de toepassing van de zorgvuldigheideisen dat is uitgevoerd door een interne onafhankelijke instantie of een externe consultant, waarvan het positieve advies een vereiste is voor steunverlening. Relevante informatie werd ontvangen via ESIA-verslagen, maar ook verzameld dankzij aanvraagformulieren en vragenlijsten van ECA's, deskresearch, bezoeken ter plaatse, onderzoek door externe consultants en directe contacten met de aanvragers.

Alleen Zweden meldde dat het een aanvraag voor infrastructuur- en mijnbouwprojecten weigerde vanwege ontoereikend beheer van risico's met betrekking tot beschermde natuurgebieden en omliggende gemeenschappen of het risico dat uitgevoerde goederen worden gebruikt in bezette gebieden, alsook vanwege een hoog risico op corruptie. Zweden meldde ook dat het andere projecten heeft geweigerd omdat zij niet verenigbaar waren met het beleid inzake fossiele brandstoffen. Bovendien kan er sprake zijn van niet-naleving van gering belang, zoals gemiste termijnen voor het indienen van informatie of verslagen. Gevallen van niet-naleving worden geval per geval opgelost in coördinatie met de projectsponsors en soms met de steun van de ambassade van de lidstaat, door corrigerende en risicobeperkende maatregelen te ontwerpen die in de loop van de tijd worden gemonitord, of door de steun op te schorten of schadeloosstelling te weigeren, hoewel dit laatste instrument tijdens de verslagperiode niet werd gebruikt.

(e) Zorgvuldigheid op het gebied van sociale rechten en mensenrechten:

Naast de milieudimensie stelt de OESO in haar aanbeveling over de gemeenschappelijke benaderingen sinds 2012 ook beginselen voor sociale zorgvuldigheid vast. De aanbeveling heeft betrekking op belangrijke potentiële projectgerelateerde sociale effecten, onder meer op arbeid en arbeidsomstandigheden (bv. eerlijke behandeling, discriminatie, vrijheid van vereniging, collectieve onderhandelingen, huisvesting van werknemers), gezondheid, veiligheid en beveiliging van de gemeenschap (bv. blootstelling van de gemeenschap aan ziekten, inzet van beveiligingspersoneel), aankoop van grond en onvrijwillige hervestiging (bv. fysieke verplaatsing, economische verplaatsing), adequate samenwerking met de betrokken gemeenschappen (bv. een proces van geïnformeerde raadpleging en participatie, klachtenmechanisme), inheemse volkeren (bv. proces van vrije, voorafgaande en geïnformeerde toestemming), cultureel erfgoed. Zij bestrijkt ook belangrijke projectgerelateerde gevolgen voor de mensenrechten, waaronder dwangarbeid, kinderarbeid, genderkwesties en levensbedreigende situaties op het gebied van gezondheid en veiligheid op het werk. Er wordt bijzondere aandacht besteed aan kwetsbare groepen.

De gerapporteerde zorgvuldigheidspraktijken van ECA's zijn vergelijkbaar met die voor milieurisico's. Alle twintig rapporterende lidstaten die overheidssteun verlenen, geven aan dat zij voldoen aan de sociale en mensenrechtendimensie van de OESO-aanbeveling over de gemeenschappelijke benaderingen, en dat zij die in hun besluitvormings-, zorgvuldigheids- en risicobeheersystemen hebben geïntegreerd. Alle lidstaten hebben bevestigd dat zij alle aanvragen hebben onderzocht om na te gaan of een sociale en mensenrechtenevaluatie moet worden uitgevoerd. Zij meldden dat een ESIA werd uitgevoerd voor alle aanvragen voor categorie A. Voor aanvragen voor categorie B meldden zij dat aanvragers altijd voldoende informatie over de relevante effecten van het project hebben verstrekt. De lidstaten melden dat hun ECA's, alvorens een besluit te nemen om officiële steun te verlenen aan projecten van categorie A of B met mogelijk negatieve effecten op sociaal en mensenrechtengebied, altijd de uit de doorlichting en evaluatie resulterende informatie evalueren, zoals zij dat ook doen voor milieurisico's.

De lidstaten meldden in 2025 geen gevallen van permanente niet-naleving van hun zorgvuldigheidsprocedures op het gebied van sociale en mensenrechten, met uitzondering van de reeds eerder genoemde Zweedse projecten (waarbij dit tot weigering van de projecten heeft geleid). Sommige ECA's meldden dat zij tijdens de monitoringfase van bepaalde transacties te maken hadden gehad met situaties waarbij afgeweken werd van overeengekomen acties en internationale normen en dat zij per geval maatregelen hadden genomen (zoals de uitvoering van corrigerende actieplannen of uitstel van termijnen voor te leveren prestaties).

Op twee na hebben alle ECA's, ten minste voor de projecten met een hoog risico, een participatief raadplegingsproces of een klachtenmechanisme voor getroffen gemeenschappen. In alle gevallen wordt projectsponsors verzocht mechanismen in te voeren ongeacht de betrokkenheid van de ECA. De lidstaten hebben in hun jaarlijkse activiteitenverslagen voor 2025 geen enkele klacht aan de Commissie gemeld.

(f) Maatregelen tegen omkoping:

Alle lidstaten die door de overheid gesteunde exportkredieten verstrekken, rapporteren dat zij voldoen aan de aanbeveling van de OESO inzake omkoping en door de overheid gesteunde exportkredieten. Deze aanbeveling bevat maatregelen voor doorlichting, het verrichten van passende zorgvuldigheid, het evalueren van en het nemen van een beslissing over de subsidiabiliteit van steun met het oog op het ontmoedigen van omkoping in door de overheid gesteunde exportkredieten. Dit houdt met name in dat moet worden nagegaan of de bij transacties betrokken partijen niet zijn opgenomen in de uitsluitingslijsten van de multilaterale financiële instellingen.

(g) Duurzame kredietverleningspraktijken:

Alle lidstaten die door de overheid gesteunde exportkredieten verstrekken, rapporteren dat zij voldoen aan de aanbeveling van de OESO inzake duurzame kredietverleningspraktijken en door de overheid gesteunde exportkredieten. De aanbeveling heeft tot doel ervoor te zorgen dat de financiering van ontwikkelingsbehoeften van lage-inkomenslanden wordt gemobiliseerd zonder dat deze landen in de toekomst buitensporige schulden opbouwen. De naleving van de aanbeveling gaat hand in hand met een strikte naleving van het beleid van de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds (IMF) inzake schuldlimieten voor niet-concessionele leningen en inzake duurzame kredietverlening. In het kader van de aanbeveling hebben de toetredende landen ook ingestemd met belangrijke maatregelen op het gebied van transparantie, waaronder het verstrekken van informatie aan de Wereldbank en het IMF. In de meeste gevallen zijn schuldhoudbaarheidsbeoordelingen onderdeel van algemene landenrisicobeoordelingen, die gevolgen hebben voor het landendekkingsbeleid van de ECA's.

(h) Overige informatie in de jaarlijkse activiteitenverslagen:

De lidstaten geven aan ervoor te zorgen dat ECA's zo transparant mogelijk functioneren, met inachtneming van de vertrouwelijkheid van gevoelige bedrijfsinformatie. Overeenkomstig de aanbeveling van de OESO over de gemeenschappelijke benaderingen bestaat de geharmoniseerde procedure in de hele EU in de openbaarmaking van gedetailleerde informatie voor projecten die negatieve milieu- of sociale effecten kunnen hebben. De ECA's hebben steeds alle op grond van de artikelen 39 en 41 van de aanbeveling vereiste informatie openbaar gemaakt, d.w.z. relevante informatie vooraf voor projecten van categorie A, met inbegrip van ESIA's, en informatie achteraf voor alle ondersteunde projecten van de categorieën A en B, via speciale pagina's op hun websites, die in bijlage II worden vermeld.

Veel ECA's in de EU hebben een beleid inzake maatschappelijk verantwoord ondernemen, dat doorgaans niet alleen interne inspanningen omvat, maar ook een nauwe dialoog met de

cliënten van de ECA. In dit verband evalueren de ECA's in toenemende mate hun eigen praktijken en ontwikkelen zij plannen om hun eigen milieueffecten te verminderen, met inbegrip van ramingen van hun koolstofvoetafdruk.

4. Naleving door de ECA's van doelstellingen en verplichtingen van de Unie:

In artikel 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) worden de algemene doelstellingen van de Europese Unie opgesomd; artikel 21 bevat de beginselen en doelstellingen van het externe optreden van de Unie. In artikel 3, lid 5, VEU wordt bepaald dat in de betrekkingen met de rest van de wereld de Europese Unie "[bijdraagt] tot […] de duurzame ontwikkeling van de aarde, de solidariteit en het wederzijds respect tussen de volkeren, de vrije en eerlijke handel, de uitbanning van armoede en de bescherming van de mensenrechten, in het bijzonder de rechten van het kind, alsook tot de strikte eerbiediging en ontwikkeling van het internationaal recht, met inbegrip van de inachtneming van de beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties". Wat betreft de gemeenschappelijke handelspolitiek van de EU wordt in artikel 206 en in artikel 207, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie verwezen naar de beginselen en doelstellingen van het externe optreden van de Europese Unie.

Het Europees Parlement heeft de Commissie verzocht om een verklaring over de vraag of de lidstaten zich bij het verstrekken van door de overheid gesteunde exportkredieten houden aan de doelstellingen en verplichtingen van de EU. De Commissie heeft haar jaarlijkse evaluatie uitgevoerd overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1233/2011. Als zodanig is de evaluatie van de Commissie gebaseerd op de door de lidstaten ingediende jaarlijkse activiteitenverslagen en kan zij niet als uitputtend worden beschouwd.

De Commissie is van oordeel dat de beschikbare informatie aantoont dat door de overheid gesteunde exportkredietactiviteiten in de EU in overeenstemming zijn met de artikelen 3 en 21 VEU. De aanbevelingen van de OESO bieden een kader voor het beheer van de programma's voor exportkredieten van de lidstaten. De lidstaten stellen ook hun eigen beleid vast op basis van die aanbevelingen en in overeenstemming met de doelstellingen van de EU. De lidstaten voeren ook een reeks beleidsmaatregelen in om de klimaattransitie te ondersteunen, de steun voor projecten met betrekking tot fossiele brandstoffen te verminderen en tegelijkertijd de steun voor projecten ter ondersteuning van de transitie te verhogen. De Commissie steunt verdere vooruitgang op dit gebied, waaronder een verdere versterking van de verbintenissen van de lidstaten met betrekking tot de uitfasering van fossiele brandstoffen. Wat de naleving van internationale verplichtingen en verplichtingen uit hoofde van het mededingingsrecht van de EU betreft, zijn er voor 2025 geen geschillen bij de Wereldhandelsorganisatie geweest met betrekking tot de exportkredietactiviteiten van een EU-lidstaat, en de Commissie heeft geen klachten ontvangen over mogelijke inbreuken op EU-regelgeving waarbij ECA's betrokken zijn.